

на Деклозиеръ отъ сумитъ, депозирани отъ тоя последния, а не отъ нейнитъ собствени суми;

„Предъ видъ на това, че отъ сщщото писмо на Българската търговска банка се вижда, какво българското отдѣление за обществена безопасностъ се е съмнявало въ искреността на продажбата отъ 10 септемврий и твърдо е вѣрвало въ сщществуването на едно контра-писмо, тъй като то е поискало да му се дадатъ заповѣдитъ на Деклозиеръ до Българската търговска банка;

„Предъ видъ на това, че отговорътъ на Българската търговска банка, който се обяснява и се оправдава отъ натурата на търговскитъ операции, предприети отъ Деклозиеръ, отъ формата на интервенцията на банката въ тия операции, както и отъ смътното политическо положение на страната по онова време, не само че не разпрѣсква подозрението за фактивния характеръ на продажбата, а напротивъ го подкрепя, понеже банката вѣроятно поради горнитъ съображения дири да се скрие, като твърди, че не притежава никакви документи, нѣщо което е несъвмѣстимо както съ запазването на правата, които тя току що е била придобила, тъй и съ едно разумно управление на сумитъ на Деклозиеръ, отъ които тя, въпрѣки всѣка правдоподобностъ, е продължавала да тегли необходимитъ суми за едно предприятие занаяпредъ придобито отъ нея;

„Предъ видъ на това, че правителствата-истци отъ своя страна сж заявили сжщо, че едно контра-писмо на акта за продажбата отъ 10 септемврий сщществува и че сждътъ не може да тегли заключение отъ невъзможността, въ която горнитъ правителства се намиратъ, да представятъ това контра-писмо, тъй като то, ако не е могло да бжде заловено по време на дѣлото за измѣна, заведено презъ 1916 г. противъ Българската търговска банка, навѣрно оттогава не ще да е било запазено отъ нея;

„Предъ видъ на това, че не може да се тегли заключение отъ присждата отъ 1916 г., която оправдава Българската търговска банка отъ обвинението, че е служила за посрѣдникъ на съюзенитъ сили и че е знаела за мандата на Деклозиеръ, тъй като българското правителство, въпрѣки издадената присжда, фактически не е признало суброгацията на Българската търговска банка на Деклозиера и на съюзенитъ правителства и е запазила секвестра не само върху всички авоари на Деклозиера, даже и върху тия, които актътъ отъ 10 септемврий прехвърля по принципъ на Българската търговска банка, но освенъ това и върху оная частъ отъ капиталитъ, които сж въ рѣцетъ на агентитъ, безъ разлика на това дали сж били или не продуктъ на продажбата на зърнени храни;

„Предъ видъ на това, че освенъ всички указания по сщществува, поменати по-горе, сщществува въ сериозни предположения, че Деклозиеръ на 10 септемврий, деня на бъл-